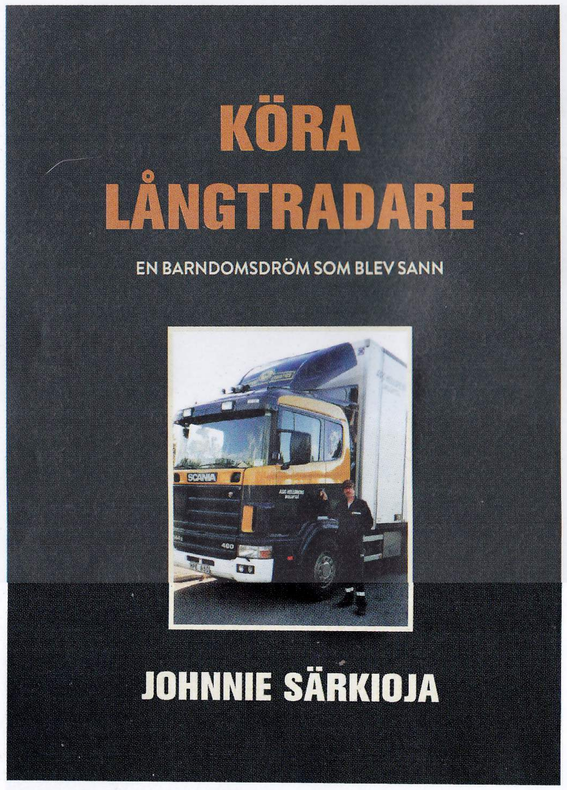

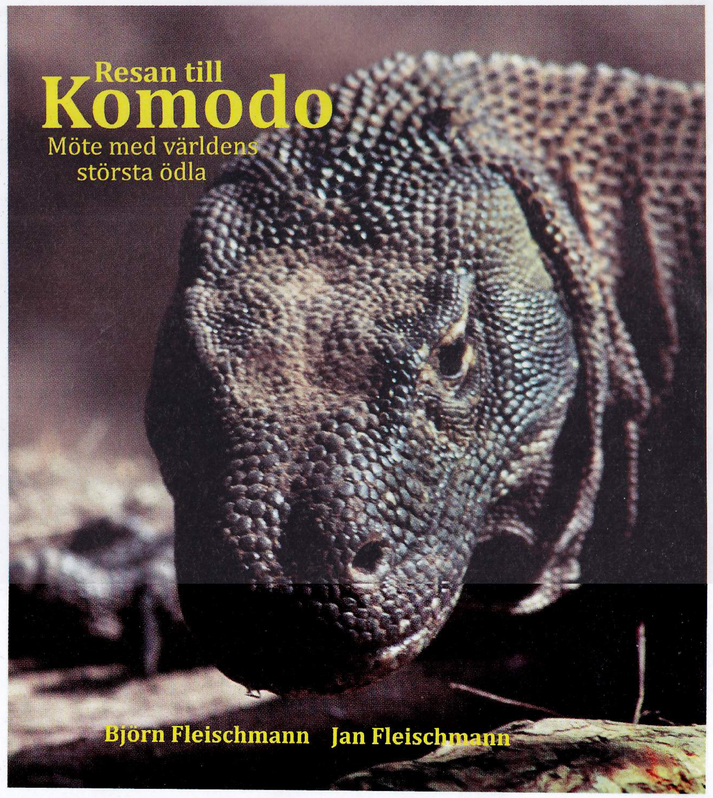

Blir du sugen på att läsa någon av böckerna? Alla fyra finns att hitta hos nätbokhandlare. Någon även som e-bok. Du kan också kolla på biblioteket.

De förverkligade sin bokdröm

Lastbilsresor på 1970-talet eller vilda kattdjur? En egen fantasyvärld eller realistiska eländesskildringar från den undre världen? Möt fyra transportarbetare som har gett ut sina egna böcker. Och hoppas att de ska hitta sina läsare.

Text **LENA BLOMQUIST**

DET HÄR HANDLAR om böcker som knappast recenseras på tidningarnas kultursidor, inte i Dagens Nyheter och antagligen inte i författarens lokaltidning heller. Men det handlar om angelägna böcker. Inte minst angelägna för dem som skriver eller fotar dem.

Gemensamt för de fyra är att de själva har sett till att deras texter kommer ut. En omvandlade billånet för att få råd. Någon sökte stipendium. De har antingen startat eget förlag eller vänt sig till ett företag som erbjuder bokproduktion och distribution mot betalning.

Johnnie Särkioja

– Jag är bara en vanlig chaufför som varit med i Transport i över 40 år, säger Johnnie Särkioja.

Idén att skriva ner minnena växte fram under hans sista år före pension. Det blev en minnesresa och en inblick i lastbilstrafiken längs Norrlandskusten från 1970-talet och framåt, *Köra långtradare*. Med detaljer om till exempel den tryckluftsmanövrerade planetväxeln i en samtida Scania. Mycket av skrivjobbet gjorde han i husvagnen när frun och dottern visade upp familjens Birmakatter på diverse utställningar.

– En och annan äldre chaufför har ringt och tackat mig för boken.

Per Lindskog

Per Lindskog har hamnat så långt från sina egna yrkeserfarenheter det bara går. När han lade ner tidningsutdelningen kom hans fantasivärld äntligen på pränt. I Thiarien och Matrurien råder en egen tideräkning som utgår från djävulen Hivers dödsdag. Där finns småfolket kaldinier och där drabbas huvudpersonen

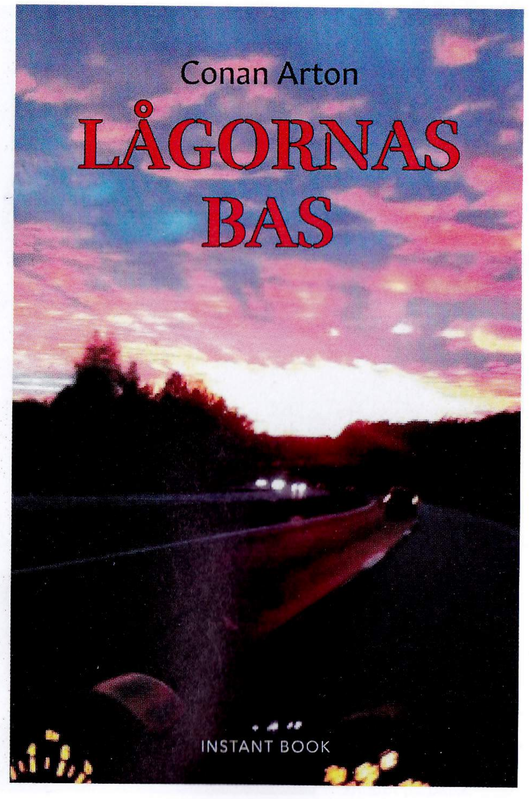

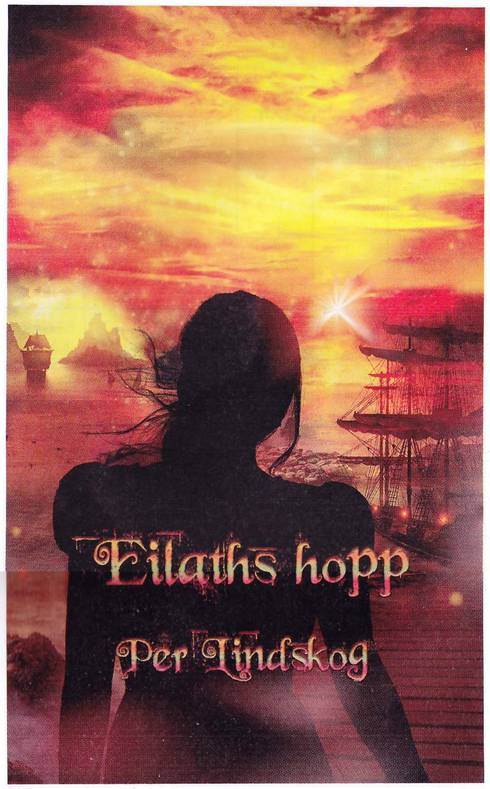

Eilath av en ond trollkarls vrede.

– Jag och en kompis började skriva på en fantasyhistoria 1994, men det blev ingen bok då, berättar Per Lindskog.

Den historien och andra har grott hos honom. Skrivandet tog fart igen när han träffade sin fru Snetzana. Nu brukar de sitta intill varandra vid skrivbordet och skapa tillsammans. *Eilaths hopp* är del ett i en planerad trilogi.

– Det är lite mer humoristiskt än en fantasyroman brukar vara.

Konstantin Tchekouchkin

Konstantin Tchekouchkin är kriminalvårdare. Hans första bok *Lågornas bas* är skriven under pseudonymen Conan Arton, ”för att människor ska lägga det på minnet, ingen kan stava mitt efternamn”. Där hittar läsaren fyra realistiska och svarta noveller.

– Jag har jobbat med mycket elände, i säkerhetsbranschen, försvaret och kriminalvården. Då skapas det berättelser i huvudet. Boken ger lite insyn i den undre världen, visar faror och risker med den. Allt är påhittat men vissa delar bygger på sanna händelser. Fragment av det jag upplever har kommit med.

Jan Fleischmann

Åtta böcker har Jan Fleischmann gett ut, sju om vilda djur och en om Törebodafestivalen. Han är professionell fotograf, men jobbar också som tidningsbud.

– I min första bok *Vilda möten på en tusendels sekund* finns det bilder på en bergsgorilla, isbjörnar och leopardungar, men också på Nelson Mandela, Jennifer Lopez och flyktingar i Rwanda.

Hur fick du idén att fota och ge ut fotoböcker?

– Jag var blyg som barn och då blev kameran en sköld för mig. På senare år har det blivit långa resor för att hitta något speciellt som jag är ute efter.

– På sistone har det varit mycket katt-djur. Jag har spanat efter snöleoparder och pantrar. Vilda djur är min passion. Jag blev överlycklig när jag hittade den svarta pantern.

Våra bästa tips

... till den som vill ge ut en bok:

Per Lindskog, pensionerat tidningsbud, Blentarp i Skåne:
– Var envis! Tro inte att du kan skriva en berättelse – och att den blir klar direkt.

Jan Fleischmann, tidningsbud, Mariestad:
– Våga! Tänk efter vilken sorts bok du ska göra. Pröva, tekniken finns.

Johnnie Särkioja, pensionerad lastbilschaufför, Skellefteå:
– Skriv för hand. Peta med röda pennan. Det ger en mycket bättre helhetsbild. Sidorna blir levande.

Konstantin Tchekouchkin, kriminalvårdare och före detta väktare, Norrköping:
– Ge inte upp. Skriv när du har inspiration, men tvinga dig inte när det inte fungerar.

Liv i Sverige

Varje liv är värt att berätta. I snart 40 år har föreningen *Liv i Sverige* arbetat efter det mottot.

Ordförande Ingrid Sjökvist, vad är egentligen Liv i Sverige?

– Vi hjälper den som vill skriva om sitt liv. På så sätt vill vi bredda bilden av Sverige.

Hur går det till?

– Människor skickar in sina manus till oss. Vi har lektörer som läser och ger respons. Det kan handla om en lucka i berättelsen eller något annat. Lektörerna skickar tillbaka texten med sina synpunkter och författaren arbetar om en eller flera gånger. Men föreningen är inget förlag. När vi tycker att manuset håller för publicering skriver vi ett rekommendationsbrev som skribenten skickar med till förlagen. Då blir texterna lästa med andra ögon.

Vem får stöd av er?

– Alla som inte är etablerade författare. Vi får ett hundratal nya manus varje år.

Ditt bästa tips till transportarbetaren som vill berätta?

– Sätt dig vid pennan eller datorn. Låt tankarna flöda. Och kom ihåg att det du har upplevt har ingen annan upplevt.